

Na een onrustige periode waarin haar relatie op de klippen liep, vond Dinusha Frings (27) weer rust. Binnenkort reist ze voor de derde keer naar Sri Lanka om haar biologische familie te bezoeken.

Dit ben ik

Hoe zie jij jezelf? "Als tevreden, puur en stralend. Ik heb me jarenlang zorgen gemaakt om anderen, al werd ik er soms doodmoe van. Mijn eigen verdriet stopte ik weg, zodat alles goed bleef gaan. Ondertussen had ik een muur om me heen gebouwd, waardoor mijn relatie uiteindelijk is gestrand. Nu realiseer ik mij dat ik voor mezelf moet kiezen om gelukkig te zijn en dat dat niet egoïstisch is. Ik heb mezelf heel erg lang tekortgedaan."

Welke gebeurtenis in je leven heeft veel indruk op je gemaakt? "Ik was elf toen mijn vader overleed. Vanaf toen had ik het gevoel dat ik voor mijn moeder moest zorgen. Totdat ik op wereldreis ging en in Bali na twee dagen klimmen de top van de Kinabalu bereikte. De zon kwam op, ik werd heel rustig en het leek alsof er een last van mijn schouders gleed. Daar was ik, *on top of the world* en trots dat ik daar stond, na alles wat ik had meegemaakt."

Wat voor band heb je met je biologische familie in Sri Lanka? "Op mijn tiende heb ik het hele gezin voor het eerst ontmoet. In 2004 ben ik teruggegaan. Mijn biologische moeder bleek vlak voor mijn komst te zijn overleden. Ze heeft nooit geweten dat ik weer langskwam, onze brieven hadden

"DAT MIJN BIOLOGISCHE FAMILIE ME NOOIT ERGENS OM HEEFT GEVRAAGD, HEEFT ME JUIST DOEN BESLUITEN OM HEN TE HELPEN"

elkaar net gekruist. Ik ben mijn biologische moeder dankbaar dat ze de beslissing heeft genomen om me ter adoptie af te staan, al voel ik me wel thuis bij mijn familie in Sri Lanka. We zien in elkaars ogen dat het goed is en genieten van elkaars aanwezigheid,

al hebben we een tolk nodig om te kunnen praten. Dat mijn biologische familie me nooit ergens om heeft gevraagd, heeft me juist doen besluiten om hen te helpen."

Wat is een zwakke eigenschap van jou? "Het lukt me niet om prioriteiten te stellen. Steeds maak ik een planning, waar ik me vervolgens niet aan kan houden. En als iemand iets niet begrijpt wat voor mij vanzelfsprekend is, dan raak ik snel geïrriteerd. Oeps, denk ik dan, als ik iemands geschrokken blik zie."

Wat is je grootste angst? "Ik was altijd bang dat mij hetzelfde zou overkomen als mijn Nederlandse moeder. Dat ik er later met mijn kinderen alleen voor zou komen te staan en het financieel moeilijk zou hebben. Nu weet ik: wat gebeurt dat gebeurt. Daarom heb ik al mijn geldzaken goed geregeld, ik ben van niemand afhankelijk."

Wilt u ook in de rubriek Dit ben ik? Stuur een e-mail aan f.sterken@sanoma-uitgevers.nl.